

DÉLMAGYARORSZÁG

KEDD, 1992. ÁPR. 14., 82. ÉVF. 89. SZÁM

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

HAVI ELŐFIZETÉSI DÍJ: 222 FT, ÁRA: 9,60 FT

Csillag helyett bárány

A változás így, Húsvét előtt szinte jelképi értékű: a városháza kapuja melletti „cégtáblán” az elmúlt évtizedekben megszokott csillagot fölváltotta a bárány. Nemrég került a falra a régi, történelmi város címer, amelynek koronás sisakrostélyán a Dömötör toronyról is jól ismert bárány alakja látható. Mellette – külön bronzlapon – az ország jelvénye. A két címer Kalmár Márton szegedi szobrászművész alkotása. Így most már hivatalosan is kiíratott: ez a hivatal már nem az a hivatal. Aki nem hiszi, olvassa el a táblákat...

Lippai Pál a Sajtóházban

A város első polgára, dr. Lippai Pál tett rövid látogatást tegnap a Délmagyarország és a Délvilág szerkesztőségében. A polgármesteri minifórum témáját a helyi sajtó és az önkormányzat közötti munkakapcsolat adta. Mi az oka annak, hogy eldugultak a kommunikációs csatornák? Vajon miért képtelen az önkormányzat arra, hogy a maga nyilvánosságát megteremtse? Mitől, kitől félnek az irodavezetők, hogy

nehezen adnak ki információkat a városházáról? Milyen kellene súlyoznia a sajtónak az önkormányzat tevékenységét? Hír-e az, hogy valami, aminek működnie kell, az működik? Miért rossz az önkormányzat sajtója? A kérdések a minifórum után is kérdések maradtak, tudniillik csak a felismerés született meg: előbb-utóbb válaszolni kell.

Simoncsics – Gyimesi csere

A végleges szervezeti és működési szabályzat megalkotását a frakciók közötti hosszas, hónapokig tartó egyeztető tárgyalássorozat előzte meg. A dokumentum szöveges részét a közgyűlés legutóbbi ülésén elfogadta. A képviselők meggyőződtek a személyi ügyek legkényesebb pontjában is: a kulturális bizottság élén Gyimesi Kálmánt a liberálisok

jelöltje, dr. Simoncsics János váltotta fel; a bizottság alelnökévé dr. Berekné dr. Petri Illdikót választották. A közgyűlés átmenetileg magához vonta a helyi sport irányítását. A rendelet az önkormányzati közlönyben való kihirdetése napján, április 30-án lép hatályba.

FÓKUSZ

LEVÉL A MÁLTAI AKNAK. Antall József miniszterelnök – az április 9-i kormányülés állásfoglalása alapján – levelet intézett Csilla Freifrau von Boeselaeger asszonyhoz, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnökéhez. A miniszterelnök a Magyar Köztársaság kormánya nevében kifejezte őszinte köszönetét azért az önzetlen, értékét és minőségét tekintve egyaránt rendkívül jelentős munkáért, amelyet a Magyar Máltai Szeretetszolgálat 1991. évben is kifejtett.

lően rendezték az anyaországokban.

SZÍVROHAM A ZÖLDHATÁRON. Tragikus véget ért egy tiltott határátlépési kísérlet. A rábafüzesi határátkelőhely közelében három román állampolgár próbált meg átjutni a „zöldhatáron”, amikor 600 méterre a határtól egyikük szívrohamot kapott – tájékoztatta Zubek János határőrségi szóvivő hétfőn az MTI-t.

NIZZAI RABLÁS. Húszmillió frank (3,6 millió dollár) értékben hat festményt raboltak el vasárnap egy francia műgyűjtő Nizza közeli otthonából. A helyi rendőrség hétfői jelentése szerint az elrabolt képek között van egy Pissarro-alkotás, a Halász a folyóparton és egy Renoir-másolat is. A Pissarro-festményt, valamint egy másik képet, Lev Tolsztoj saját fia által festett portréját hat évvel ezelőtt egyszer már ellopták, később azonban sikerült visszaszerezni.

Jelképük: három gomba

„Szegénypárt pedig van és lesz!”

Politikai párt a Szegények Nemzeti Szövetsége. Erről szól a megyei bíróság dokumentuma. A bejegyzés azonban önmagában nem tesz valódi párttá egy kezdeményezést. Ezért kérdeztük Gulyás Józsefet, a „szegénypárt” elnökét: a szegedi sikertelen tagtoborzó óta alakult-e újabb szervezetük, egyáltalán léteznek-e még.

– Nem adjuk föl olyan könnyen! Szerveződésünket hátráltatja, hogy nincs pénzünk. Az országban azonban híre ment megalakulásunknak, számtalan levelet kaptunk. Ennek alapján állíthatom: nem csak van, hanem lesz is „szegénypárt”. Szegeden például 200 tagkönyvet adtam át

szervezőknek (Dobos Ferencnek, aki a Vértó utca 3. szám alatt lakik), Makón hamarosan önálló irodát nyitunk. Kiléptünk a megyéből: szervezetünk jött létre Újtkyóson, alakulófélben van Kecskeméten, sőt Budapesten is. Kapcsolatot keres velünk a földhöz, könnyű eltaposni, de mi nem hagyjuk magunkat.

ÚSZÁSZI

AJÁNLAT

Adócsoda

„...minden adóalany lázasan a kiskapukat kutatta és kutatja ma is” 4

Az álomfestészet valósága

„A művészet az egy egyetemes nyelv, mely mindenkié” 5

Kazinczy-díjasok

„A kötelezőnél derült ki, mennyire fontos a zenei hallás és a ritmusérzék a szép beszédhez” 6

Remekelt a Papiron SC gárdája

„Ellenállhatatlanul játszva nyerte, 81 perc alatt, 'a színvonalas csatát’” 8

Új típusú szociális intézmény Szegeden

Családsegítő közösségi ház

Új típusú szociális intézménnyel gyarapodott tegnap a város. A Keresztöltés utca 13-as számú ház földszintjén megnyílt az első szegedi családsegítő közösségi ház, amelyet dr. Ványai Éva alpolgármester avatott fel.

Az intézmény 5 millió forintos beruházási költségéből 2 milliót a Népjóléti Minisztérium pályázatán nyerték, a többit a város önkormányzata biztosította. A családsegítő 5 tagú munkatársi gárdája – akik között pszichológus, pedagógus, szociális munkás egyaránt megtalálható – Zomboriné Botás Mária vezetésével arra vállalkozik, hogy két városrész – Tarján és Felsőváros lakóinak szociális, nevelési, életvezetési problémáit megoldásához segítséget nyújtson, de nem zárja be kapuját a város más részeiben élők előtt sem.

Pénzt, szociális segítyt senki se várjon a családsegítőtől, mert ez az intézmény nem az anyagi támogatásra hivatott. Használt ruháért, tartós élelmiszerért viszont kopogtathatnak a rászuerolók, és olcsóbb árut találnak majd a városrészben időnként megrendezendő kedvezményes vásárokon.

Első szolgáltatásukat már ma, kedden igénybe vehetik Tarján és Felsőváros gyesein, gyeden

lévő kismamáit, akiktől néhány órára – délelőtt 9-12 óráig – átvállalják gyermekeik felügyeletét a közösségi házban.

Húsvétváró programjaikra mindenekelőtt a gyermekeket hívják, akiknek nemcsak a tavaszi szünet napjaira kínálnak tartalmas időtöltési lehetőséget, hanem a későbbiekben is – heti három alkalommal – szerveznek csoportos, manuális készségfejlesztő foglalkozásokat. A munkatársak meggyőződése: ha a gyerekek szívesen járnak a közösségi házba, akkor rajtuk „keresztül” könnyebben eljuthatnak a szülőkhöz, aki számára lelki, egészségügyi, szociális, jogi, nevelési, munkaügyi tanácsadó-szolgálatot, önszegélyző, közhasznú tanfolyamokat is szerveznek.

A közösségi ház kollektívája azon túl, hogy a nehézségekkel küszködő családokat szolgálja, egyszersmind a karitatív szervezetek összefogására is vállalkozik.

Szeged új szociális intézménye máttól várja mindazokat, akik segítségre szorulnak, és azokat is, akik másokon szeretnének segíteni.

K. K.

Sír a telefon

„Kapcsolom a hívót!” – mondja a központos, a kattanás után bemutatkozom, gondolva: személyesen engem keres valaki. Az első pillanat a meglepetés, sőt a humoré. Indulatos férfihang jelentkezik – név nélkül –, és azonnal közli, hogy „ha nem csinálnak valamit, akkor fölrobbantjuk magukat mindenestül!”

Azt még nem lehet tudni, miről van szó, de a hang föl-hívja a figyelmemet, hogy ne fölösleges dolgokról írjunk, hanem arról, ami az embereket igazán érinti. Nem tudni, hallotta-e Göncz Árpádot, aki hasonló véleményrel volt a sajtóról pár nappal korábban. Valószínűbb, hogy a köztársasági elnöktől függetlenül jutott ugyanezre a következtetésre, ami azért elgondolkodtató.

Csak annyit van esélyem mondani, hogy a mi fölrobbantásunk viszonylag kevésbé befolyásolná a dolgok menetét – a hang ugyanis egyre szenvedélyesebb, már nem ügyel annyira az érthetőséget garantáló artikulációra, átcsap ordításba (hiába, ezt nem lehet másképp mondani, a kiabálás nem fejezné ki pontosan a szituációt, annál kevésbé, mert az illető eleve kiabálva kezdte).

Most már arról van szó, hogy disznóság, amit „ezek” csinálnak, menjünk csak ki, az egész utca tanúsíthatja. „Nem elég a munkanélküliség, most még ki is lakoltnak bennünket!” A férfi hangja egyre jobban eltorzul, a szobában idefordulnak a kollégák, mindenki hallja már a megállíthatatlan szóáradatot, a membrán nem képes a szöveg érthető továbbítására.

Megpróbálok közbevágni, a polgármesteri hivatalba irányítanám, hogy ott majdcsak segítenek valahogy, de eszembe jut, hogy hiszen éppen onnan rendelték el a kilakoltatást, ha csakugyan igaz, amit mond. A telefonáló azonban nem tart igényt semmiféle válasza, csak üvölt, ahogy a torkán kifér, és már sír is, ami világosan kihallható a jellegzetesen elcsukló hangból. Mindez együtt, a mondanivaló, az önuralom, a méltóság teljes föladása, a sírás – megrendítő önmagában is, különösen így, hogy férfiemberrel történik.

Ezt már nem lehet elviccelni, még elutasítani sem, csak hallgatni, amíg le nem jár a három perc, és meg nem szakad a beszélgetés.

NYILAS PÉTER

Amerika ötszáz éve

Nemzetközi konferencia Szegeden

Érdek és érdeklődés mozgatja a világot, s a felfedezés ötszázadik évfordulója olyan alkalom, amely találkozássra ad módot a két világrész képviselőinek, hogy az egymás iránti tudományos érdeklődést kielégítsék és közös gazdasági érdekekről is szót váltsanak – mondta Katona Tamás államtitkár, aki kétnapos nemzetközi konferenciát nyitott meg tegnap Szegeden. „A felfedezés ötszáz éve: tolerancia és intolerancia

az amerikai történelemben” tárgykorú tudományos ülésszakon kilenc ország tudósai öt szekcióban tartanak előadásokat történeti, etnográfiai, földtudományi témákban. A konferenciához kapcsolódva – Magyarországon tizedszer – rendezik meg az „indián napokat” és itt tartja meg közgyűlését a Magyar Latin-amerikanisták Társasága is.

(Tudósításunk a 6. oldalon)